

The 12th Grand Slam Invitational 2016 "Back to Ireland"

Den årliga höjdpunkten för det illustra sällskapet Grand Slam Golf Club, resan till slagfältet för Grand Slam Invitational, bar 2016 till Irland. För att inför 2017 års kamp ingjuta mannamod i mindre nöjda kämpar och väcka inspirerande minnesbilder i de mer nöjda, så tecknas denna reseberättelse med alldeles lagom fördröjning efter 2016 års tilldragelse. Bara därför.

Det var en grann vecka. Efter ändlösa veckor av regn över den gröna ön så sprack himlen upp lagom till vår ankomst och bjöd på dagar av blå himmel och salta vindar. Men inte bara. Veckan innehöll mycket, såväl våta fladdrande öron och kippande skor som solbrända näsor. Även golf som var värd att återge över en pint eller två.

Under veckan slogs i sällskapet ca 7110 golfslag, övningslag oräknade. Några skruvades vackert upp i salta sneda atlantvindar för att sällsamt vackert dala ner mot mitten av green. Vi såg bländande motsols- och medvindsslag men i ärlighetens namn så drogs nog ibland blicken mot sceneriet snarare än mot oavsedda bollbanor.

Antalet slag var inte helt jämnt fördelade mellan deltagarna. Några fick helt enkelt fler slag för sin greenfee än andra som såg sin golf bli en dyr historia sett till hur de underutnyttjade banorna, sina klubbor och hur mycket golf de skulle ha kunnat få för pengarna. Resultaten står att finna på annan plats på Grand Slams hemsida. Så pratar vi inte mer om det.

Eller jo, ytterkantspersonerna i den ojämnt fördelade slutscoren förtjänar omnämnande, ära & berömmelse. Vi lyfter på kepsar och toppluvor för nettochampion Håkan Storm och bruttochampion Göran Storm. Vi andra nöjer oss med att med leende minnas ett och annat slag som efter en bollflykt som stämde till tårar landade exakt där vi avsåg. Och visst fräste greenerna av backspin både en och tre gånger. Här påminner vi oss den brittiska traditionen att på puben prata mer om de glimrande slagen och mindre om resultaten. Cheers för det!

Allt är som bekant inte tävling och resultat. Själen mår gott av den sköna kamratliga stämningen i vårt sällskap. Vi delar intresse för både golf och ekologi. I glatt umgänge så dracks under veckan i runda slängar en kvarts kubikmeter Smithwick's pale ale och en alldeles lagom mängd whiskey. Dessa lokalt producerade drycker filtrerades genom morske mäns lekamen och återbördades därefter till den iriska myllan i ett sant ekologisk kretslopp.

Dag 1 avresa från Arlanda.

... följt av ankomst till Yeats Country Hotel för incheckning och middag.

Dag 2. Golf på Rosses Point GC.

Vi startade i regn och avslutade i solig vind. Kläddagren åkte på och av men scorerna var ganska jämnt höga och fina.

Självklart så fladdrade vår stolta klubbflagga i de salta vindarna över Rosses Point.

Efter en stunds Smithwicks-ekologi med debriefing så vässades formen på hotellet. Kvällen avslutades på den lokala puben där den irländska maten överträffade både förväntningar och föregående kvälls hotellcuisine.

Den vackra kvällen förebådade härliga kommande dagar

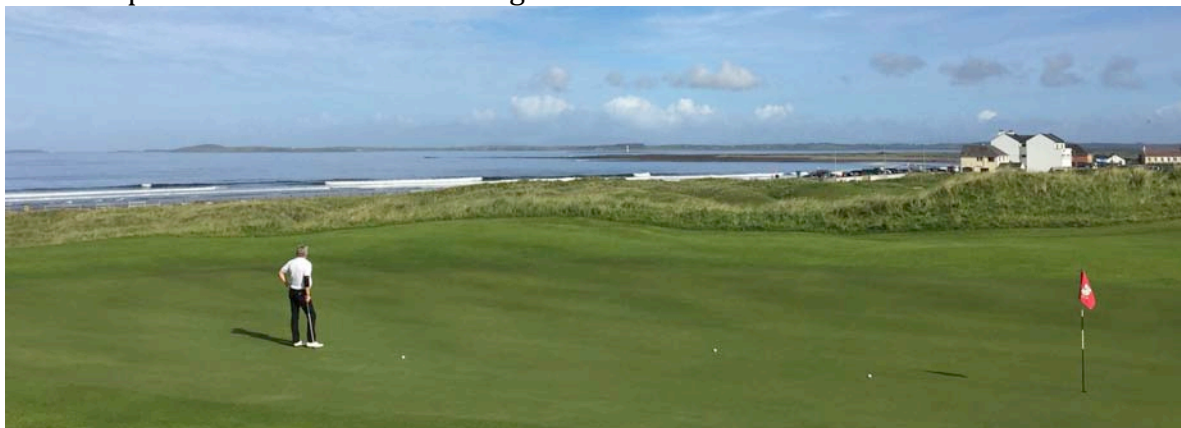

Dag 3 & 5. Golf på Strandhill GC.

Strålande väder på en härlig bana.

Utsikten på Strandhill GC var ofta magnifik...

...och fairways ondulerade

Efter avslutad runda gick några ungdomliga entusiaster ytterligare nio håls scramble medan andra njöt ekologiska nöjen och stilla samtal i klubbhuset. Dagen avslutades med middag på Yeats Country Hotel.

Inspirerad av den blå himlen över Atlanten hoppar vi lite framåt i handlingen och ser med leende tillbaka på femte resedagen, tillika fjärde golfdagen, som också förlades till Strandhill GC.

Den eminente reseledaren, tillika konseljpresidenten herr Weith Andersson såg under stilfull keps spana ut över slagfältet grönska tillsammans med slutliga bruttovinnaren Göran Storm.

Om spanandet alls var relaterat till den, sett till nämnd greenfee-ekonomi, betydligt mer framgångsrike Herr Bo Lindström förtäljer inte historien.

Banan bjöd hur som helst på en del intressanta lägen...

...och på ännu mer vackra vyer

Andra dagen på Strandhill avslutades med en mycket god och glad middag invid havets vågbrytare på Strandhill Steak & Seafood. Tecknare av reseberättelse utsågs. Ett möjligen inte helt genomtänkt val som det kom att visa sig. Hög stämning på bussen hem. Kamratlig glädje och smisschtwichtch i symbios.

Dag 4 Golf på Rosses Point GC GC.

Paus från den hamrande solen skänkte vila till några rödbrända näsor. Starka vindar krävde långa klubbor och starka psyken – just sådant som utgör kärnan i Grand Slam Golf Clubs mannar.

Återigen avslutades golfdagen med nio håls dramatisk och bländade scramblespel för några raska gossar.

Kvällen avslutades med resa in till Sligo och en god middag på the Embassy.

Dag 6 Sista golfdagen.

Återigen en grandios havsnära dag som bjöd på växlande väder och vackra vyer.

Vinnande Lag Guy

Lag Robert

Lag Per

Lag Gert

I klubbhuset fotades och ärades
välförtjänt vinnande lag.
Även vi andra fastnade på bild.

Varje äventyr, resa och njutningsfull episod har ett slut. Så även Irlandsresan 2016.

Innan vi vände kosan hemåt avslutade vi dock i stil. Bad och spa i hotellets anläggning följdes av njutningsfull provning i WWW. Minnesvärda gyllengula skvättar som fastnade i minnet var James Blck Barrel, Powers Signature release och Middleton Very Rare.

Vilken dyrgrip som svarade mot vilken beskrivning får initierade diskutera vid nästkommande event arrangerat av herr konseljpresidenten himself:

"As the richness subsides, there is a crisp flinty acknowledgement of the barley"

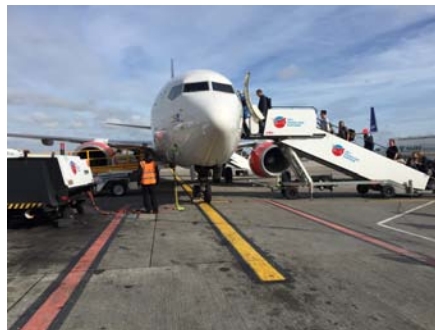
"... a creamy luscious taste experience"

"A matiness is first apparent and then the richness of honey..."

Sedan följde avslutande grand gala dinner på Yeats Country Hotels restaurang där såväl vinnartal och andra tal som spontana yttringar av glädje och tacksamhet förgyllde kvällen.

Återstod resa hem för nöjda och lite trötta herrar. Buss till Dublin och flyg till Arlanda. Efter turer ut i vinden och förskingringen hoppas vi att vi ses igen på 2017 års resa.

Från eder aningen senfärdige nedtecknare